

med dette Lovudkast, men jeg har heller ikke derigjennem kunnet komme til det ærede Medlems Opfattelse. Der er i Bilag 1 henviist til et Bilag 4, hvori der skulde staae, hvilke Bygninger der hidtil have været fritagne for Indlemmelse i Assurancen, og i hvilke navnlig er indbefattet de Staten tilhørende Eiendomme, f. Ex. Christiansborg Slot, de militaire Bygninger osv., der, saavidt mig bekjendt, hidtil have været fritagne for at udrede de Afgifter, man nu vil paalægge Staten at udrede for dem. Men det Bilag, som der er henviist til, og som skulde oplyse os om, af hvormange Millioner vi skulde betale 4 β . af hvert 100 Rd., foreligger ikke, og jeg kan ikke see, at det under Forhandlingen af denne Sag er kommet frem, hvad det er, man forlanger, at Staten skal udrede til Brandvæsenet i Kjøbenhavn. Derimod fremgaer det af et af Bilagene, at det maa antages, at de 4 β . af hvert 100 Rd. Forsikringssum eller, forsaavidt Bygningerne ikke ere forsikrede, Taxationssum, væsentligt ville udgjøre, hvad Udgifterne til Brandvæsenet ville andrage, og at Communen saaledes ikke udover de 4 β . for hvert 100 Rd. Forsikringssum eller Taxationssum faaer, i alt Fald ikke efter nogen Tids Forløb, en forøget Byrde. Det vil altsaa, hvis denne Beregning er rigtig, vise sig ikke at være Tilfældet, at Communen kommer til at overtage nogensohelst Forpligtelse for Staten; derimod troer jeg snarere, at det Omvendte vil være Tilfældet. Jeg troer, at Eierne af meget store Eiendomme svare for Meget, naar de skulde svare ganske det samme Bidrag af Forsikrings- og Taxationssummen som Eierne af meget smaa Eiendomme, og at f. Ex. Staten vilde svare formeget til Brandvæsenet i Kjøbenhavn, hvis den for Christiansborg Slot skulde betale ligesaa Meget som samtlige Eiendomme i en Gade i Kjøbenhavn. Dette skal jeg imidlertid ikke opholde mig ved; men jeg har ikke kunnet komme til Rundsab om, hvorfor man nu har maattet indsee, at de Hensyn, som hidtil have været ledende for at fritage Staten for de Udgifter, som her forlanges, nu ikke længer ere tilstrækkelige. Jeg har den Formening, at det er en stor Fordeel for en By at have Statsinstitutioner indenfor sine Mure, og jeg anta-

ger ikke, at Kjøbenhavns Commune vilde undvære nogen af de Statsinstitutioner, hvortil Bygninger ere fornødne i Kjøbenhavn, selv om den derfor skulde paatage sig ligesom hidtil alene at sørge for Brandvæsenet. Disse Bemærkninger gaae ud paa at faae nærmere oplyst af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Ste Valgtreds (Vilse), som jo nu har forlangt Ordet, hvor Meget denne Lov kræver af Staten i Udgifter til Siemed, som Staten hidtil ikke har betalt Noget til, og om ikke de Hensyn, der hidtil have fritaget Staten, ere ligesaa stærkt tilstede nu som tidligere. Forsaavidt disse Oplysninger kunne erholdes, kunde man maastee i Forening med ærede Medlemmer, som kjende langt mere til Brandvæsenet i Kjøbenhavn end jeg, tage under Overveielse til 3die Behandling, hvorvidt det ikke maatte være rigtigt at nedsætte Noget det Bidrag til Brandvæsenet, som her forlanges af de Staten tilhørende Eiendomme i Kjøbenhavn.

Winther: Jeg maa for det Første gjøre den ærede Minister opmærksom paa, at han ganske har misforstaaet mig, naar han troede, at jeg havde sagt, at de Vanffeligheder, der vare forbundne med den nye Stempellov og med den Foranstaltning, som er truffen til Betryggelse for Creditsvæsenet, vare gjorte for at forhindre den frie Bevægelse. Jeg har blot anført den Kjendsgjerning, at man havde lagt betydelige Vanffeligheder i Veien derfor i forstjellig Retning, og jeg kan ikke Andet end anerkjende, at den ærede Minister netop i den aller sidste Tid har viist en imødekommende Bestræbelse for dog at fjerne nogle af de Ulemper, som tidligere have været tilstede. Jeg er ham ovenikjøbet Tak skyldig derfor, siden det er mig, der har foranlediget dette ved de Klager, jeg har ført til Ministeriet. Det forekommer mig, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Ste Valgtreds (Steen) paa en aldeles slaaende Maade har viist, hvor urimeligt det er at have denne overordentlige Omhed for Pengeinstitutioner, der høre til de mægtigste i Landet, for at de skulde blive tilstrækkeligt betryggede ligeoverfor dem, der søge Raad hos dem; det er netop blevet viist af ham, hvor let det er for slige Institutioner at skaffe sig al fornøden Sikkerhed.